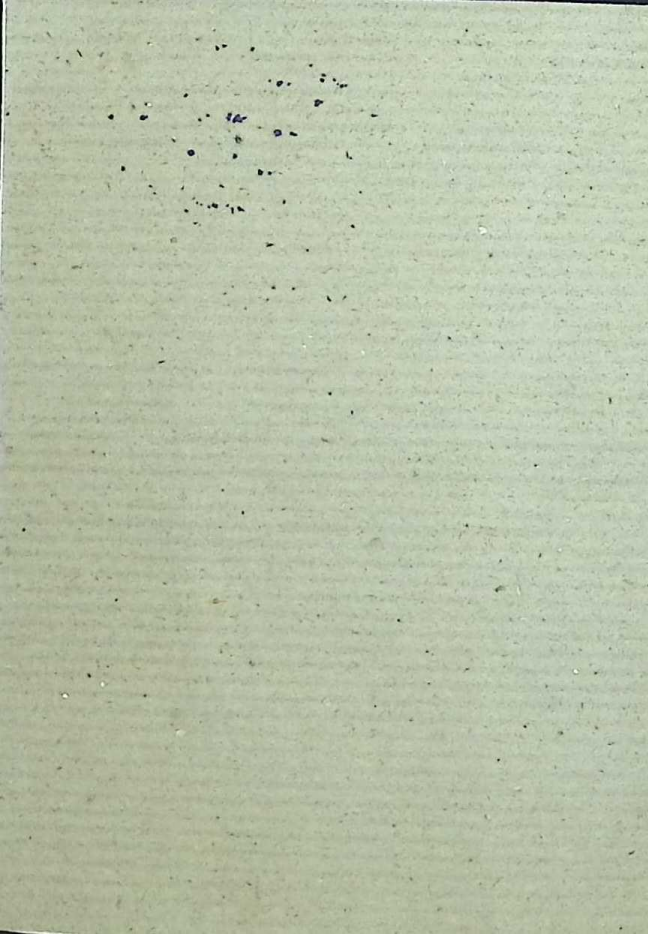

10/4

சிவப்பிரகாச தேசிகர்
கல்பபத்திக்கு
கடையபெரிய சுகந்தரம்

8438

5-31

10/4
சென்னை
கைலாச பரமஹம்சம்

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

சிவப்பிரகாச தேசிகர், கல்லிடபத்திற்கு
கடலையருத்திய சரித்திரம்.

இரண்டாம் பதிப்பு.

8438

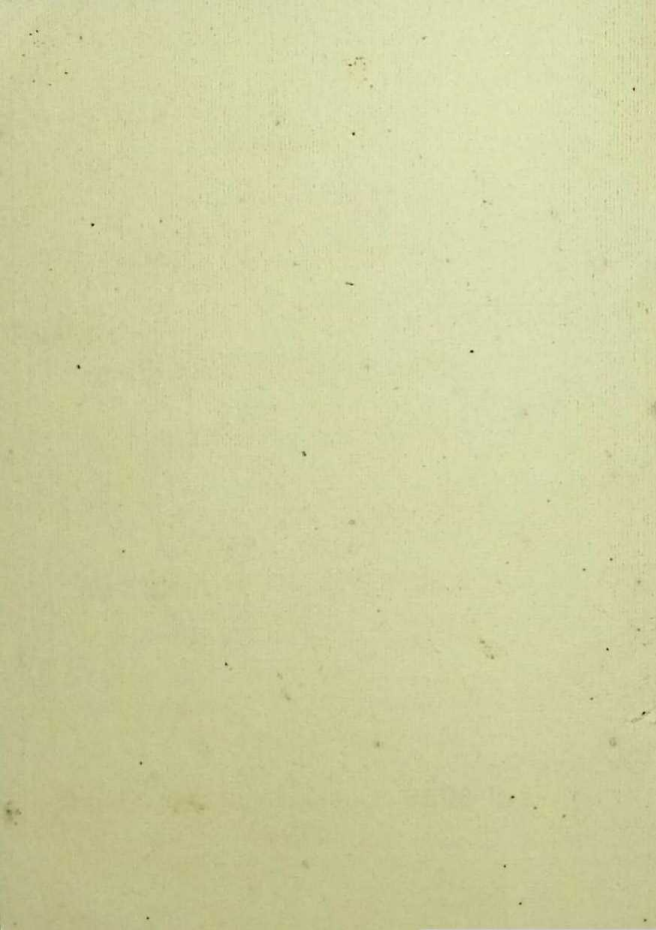
மேற்படி ஆதீனம், திருக்கூட்டத்திலோருவராகிய
உலகத்தோற்றம் நூலாசிரியர்

குமாரசாமித் தம்பிரான்

அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.

கருர் வடிவேல் அச்ச இயந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கலி 5055 விஜய-ஸ்ரீ மகரரவி க தேதி
1954

உ
சிவமயம்.

கைலாய பரம்பரை

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

சிவப்பிரகாச தேசிகர், கல்லிடபத்திற்கு
கடலையருத்திய சரித்திரம்.

இரண்டாம் பதிப்பு.

மேற்படி ஆதீனம், திருக்கூட்டத்திலோருவராகிய
உலகத்தோற்றம் நூலாசிரியர்

குமாரசாமித் தம்பிரான்

அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது

கருர் வடிவேல் அச்சுயந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கலி 5055 விஜய-ஸ்ரீ மகரரவி க தேதி
1954

பொது விதி. (குருவின் லக்ஷணம்.)

எம்மத்தத்தவராயினும் அருளுடையோரை
குருவாய்க்கொள்வது உத்தமம் என்பர்.

கல்வி, அறிவு, மேன்மை, ஒழுக்கம், கற்றபடி,
அவ்வவாச்சிரம சமய வழிநின்றல் முதலியோரை ஞான
வழிகாட்டும் குருவென்பர்.

அதம குரு.

1. “சாற்றுதூலறி வொன்றில்லான் சமயவா சாரமில்லா
னேற்றதோர் குலமில்லா னியம்புமாச் சிரமும்மில்லா
னாற்றல்சேர் காமமாதி யறுகுண மனைத்து முள்ளான்
பாற்றுமேடனை முன்றோடே பழுதுறு சீலமுள்ளான்”
2. “குற்சித மனமுமுள்ளான் குணமொரு சற்றுமில்லான்
நச்சியே யிழிஞர்மாட்டு நலமில்லா நட்புக்கொள்வான்
எச்சமில் மந்திரங்கள் எழில்பெறு தந்திரங்கள்
பொச்ச மெஞ்ஞான யோகம் பொருந்தைந்தீக் கையிலான்”
3. “ஆசையும் விருப்புமுற்றே வழகுற வலங்கரிக்கும்
புசையுமி டம்பத்தாலே புறமுற நடித்துச் செய்யு
மாசு சேர் குத்திரத்தால் வயிற்றுரு பசினோய் மாற்றிட
கூசிடானாகி யார்க்குங் குருக்கொடுத்துழலுவானே”
4. “இப்படிப்பட்ட ஆசானியற்றிய தீக்கைபெற்ற
செப்பமில் புதல்வர்தாமு ந்தினைப்பரே நரகமெல்லாம்
மைப்படி குருடன் றன்னை மற்றொரு குருடன் பற்றி
யொப்புறு நெறியைக்காணாது ழுலுறுமாறு போல
[வோய்த்தே”

எனப் பெரியோர் கூறுதலினேரை அதமகுருவெனக்
கூறுவர் சற்குருவை அடைந்து வய்வோமாக.

இங்ஙனம்,
குமாரசாமித் தம்பிரான்.

திருச்சங்கோட்டில் கல்விடபத்திற்கு

சிவப்பிரகாச சேஷிதர் த. ஸ்ரீபாத்ராய ப. லம்

சுருதிநாட்டின் உயர்ந்த புகழை

முகவுரை.

ஆன்மாக்களாய்ப் பொருட்டு சிவபிரான் பல
க்ஷேத்திரங்களில் பலவித கொள்கைகளோடு காட்சி
கொடுத்தருளிய ஸ்தலங்கள் பலவுள. அவை
களில் கொங்கேழு நாட்டில் ஏழு ஸ்தலங்களில்
மலையின் கண் அர்த்தநாரீசுவரர் காட்சியளிக்கின்ற
க்ஷேத்திரமாகிய திருச்சங்கோடு என்பது பல
புகழுடையது அத்தலத்திற்கு சில சிவபக்தர்
களோடு யானும் தரிசிணர்த்தமாக அங்கு
சென்றிருந்தேன்.

பின்னர் சுவாமி தரிசனஞ் செய்துவிட்டு அம்
மலையின் கண்ணுள்ள பிரகாரத்தில் இளைப்பாறு
தற்பொருட்டு தங்கியிருந்தேன். இன்னும் சுவாமி
தரிசனஞ் செய்து வந்தவர்கள் பலரும் அங்கு
குழுவியிருந்தனர். அப்பிரகாரத்தில் ஆறுஅடி உயர
த்தில் ஒரு சிலை ஒன்று காணப்பட்டது, அது
யாதென தெரியும் பொருட்டு அப்பக்கம் சென்று
பார்த்தேன் அவ்விக்கிரகம் எழுந்தருளியிருக்கும்
பீடத்தின்மேல் திருவாவடுதுறை சிவப்பிரகாச
தேசிகர் என்று எழுதியிருந்தது. அதன் விபரம்
யாதென அங்குள்ள அர்ச்சகர், பல தொழிலாளர்

மலையின்கண் சஞ்சாரமாயிருக்கின்ற துறவிகள் முதலியோர்களை வினாவியதற்கு அம்மகிமை எங்களுக் குத்தெரியாது. வெகுகாலமாக அச்சிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று பதிலளித்தனர்.

பின்னர் யோசனை பண்ணிக்கொண்டு திரும்பவும் போய் பிரகாரத்திலுட்கார்ந்தேன். சுவாமி தரிசனம் செய்துவிட்டு பிரகாரத்தில் ஒரு சுவாமிகளும் அங்கு உட்கார்ந்திருந்தார்கள். என் பக்கத்தில் இருந்த ஒருவர் அதோ ஒரு சுவாமிகள் இருக்கின்றார்கள். மடத்து சுவாமிகளைப் போல காணப்படுகிறது அவர்களைக்கேட்டால் தெரியுமென யான் உடனே எழுந்து சுவாமிகளிடம் சென்று சுவாமிகள் இருக்கும் வாசஸ்தலம் யாதென உசாவினேன் பதில் தோற்றம் திருவாவடுதுறை வாசம் கருவூர் தரிசனார்த்தமாக இங்குந் தோன் என்றனர். யான்கொண்டிருந்த சந்தேகத்திற்கும், நிகழ்ச்சிக்கும் ஆராயுங்கால் ஈசுவரன் ஏதோ ஒரு நிகழ்ச்சியின் பொருட்டு இங்ஙனம் உணர்த்துகின்றார்போலும் என நினைத்துக்கொண்டு சுவாமிகளை நோக்கி ஒரு சந்தேகம் என் மனதில் குடிகொண்டிருக்கின்றன என்று யான் கேட்க சுவாமிகள் சந்தேகம் யாதென, பிரகாரத்தில்

உயரமுள்ள விக்கரகம் ஒன்று இருக்கிறது. அதன் கீழ் திருவாவடுதுறை சிவப்பிரகாசர் என்று எழுதியிருக்கிறது. அதன் விபரம் அறியச்செய்ய வேண்டுமென்று இரந்தனன்.

பின்னர் சுவாமிகள் உடனே எழுந்துசென்று விக்கிரகத்தை அஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் செய்து அதன் அடியிற் காணப்பட்ட எழுத்தினையுங் கண்ணுற்றனர். உடனே சுவாமிகள் இக் குருநாதனுடைய மகிமை அளவுகடந்தது வாயினால் சொல்லத் தக்கதன்று. ஆனால் எனக்கு நூலாராய்ச்சி மூலியமாயும், கேள்விகளாலும் தெரிந்தவற்றை சொல்லுகிறேன் என்று அப்பிரகாரத்தில் இருந்த நூற்றுக் கணக்கான ஜனங்கள் முன்னிலையில் எங்களுக்கு பிரசங்க மூலியமாக இச் சரித்திரத்தை விளக்கிக் காட்டினர்.

பின்னர் யாங்கள் எல்லோரும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை அடைந்து இச் சரித்திரம் இதுவரை கேட்டதுமில்லை, படித்ததுமில்லை, இம்மலையின்கண் இது ஒரு அன்பினை வளர்க்கும் சரித்திரமாய் இருத்தலினால் அச்சிட்டருள வேண்டுமென கேட்டோம். சுவாமிகள் இச் சரித்திரம் முன்னரே வந்துவிட்டது அதனை வாங்கிபார்த்தால் யாவும் தெரியுமென்றனர்.

பலர் பலவிதமாய் அச்சிட்டு இருந்தாலும், சுவாமிகள் இக்கூட்டத்தின்கண் பிரசங்க மூலியமாக இச் சரித்திரத்தை காட்டியருளினதினால் சுவாமிகள் இதனை அச்சிட்டு நாங்கள் உய்யுமாறு தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டோம் அவ்வாறே இச் சரித்திரத்தை வெளியிட்டருளினமையால் அன்பே சொருபமாகிய சுவாமிகள்செய்த உபகாரத்திற்கு யென்றும் மறவாத் தொண்டினது கடமைப்பாட்டுடையன் ஆவேன்.

இப்பெரும் பரோபகார மியற்றியே யெந்தநாளும் அப்பெருங் கங்கை கொண்டேன் றுளினே யருளினீய நப்பெரும் வேடங்கொண்டு நற்றுரைசை வாழ்

[குமாரசாமியாம் மாதவன்

இப்பெரும் புலியெனன்று மெனதுள மகிழ வாழி.

வாழி நிற்பத்தி வாழி வானவர் பசுக்கள் வாழி
வாழி நின்குருக்கள் வாழி வஞ்சமிலடியர் வாழி
வாழி நின்கல்லி வாழி வன்னமோரைந்தம் வாழி
வாழி நின்றிறவு வாழி வெண்ணீறு கண்டி வாழி.

இங்ஙனம்,

காளத்திநாதன்.

யானும் இச்சரித்திரத்தின் பேரன்பை வெளியிடும் பொருட்டு அச்சிடலானேன்.

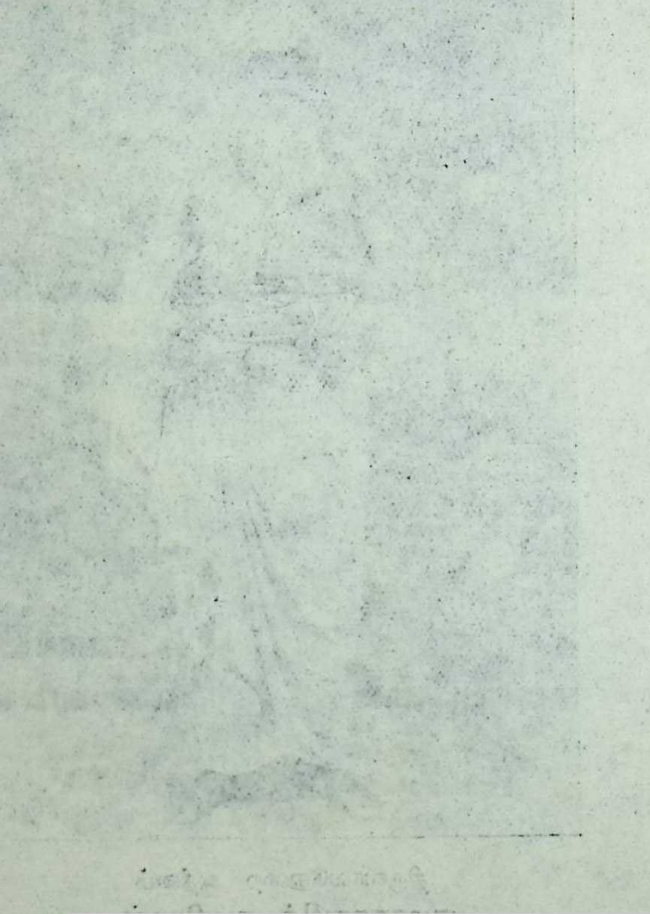
குற்றம் இருப்பின் உலகம் பொருக்கும்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
குமாரசாமிக் கம்பிரான்.

உ
சிவமயம்.

அவை அடக்கம்.

சமுத்திர நீர் ஒன்றே ஆறு, குளம், வாய்க்
கால், கேணி, சிற்றூரல் எனப் பல காரணப்பெயர்
பெற்று பின்னர் ஜலப்பிரளயத்தில் அக்காரணப்
பெயர் மறைவுற்று நீர் ஒன்றேயென முடிதலின்
முன்னவனே முன்னின்றால் முடியாதொன்
றுளவோ எனக்கூறுதலின் இறைவனது ஆக்கினை
யான் நடைபெற்ற எச்சரித்திரமும் பேதங்காணக்
கூடாமையான் இந்நூலாசிரியராகிய சிவப்பிரகாசர்
சரிதமும் அதீதப்பட்ட முறையேயாகும்.

ஆதலின் யாமும் இச்சரித்திரத்தில் பேதங்
கண்டிலம் பல அன்பர் வேண்டுகோட்காகவும்
அறிவுடையோர்க்கு அன்பினை ஊட்டும் சரிதமா
யிருத்தலினாலும் அச்சிடலாயினோம்.

நீர் கலந்த பாலை அன்னமுன்சூழும் தன்னை
போல் கற்றறிந்த பெரியோர் கொள்வர்.

மேய்கண்டதேவர் திருவடி வாழ்க.
வைத்தியலிங்க தேசிகர் திருவடி வாழ்க.
சிவஞான முனிவர் திருவடி வாழ்க.

(பொய்யனுக்குப் புத்தியுட்கட்டல்)

(தகுதிலா பொய்யர்க்குச் செய்யுஞ்சிறப்பு
கெடும் என்பதற்கு.)

பொறிவண்டு பூமேல் இசைமுரலு மூர
பெரியார்க்குச் செய்யுஞ் — சிறப்பினை
பெரிய பொய்யார்க்குப் பேணிச் செய்துவிடின்
தவிசு கல்லணையை நாய்மேலிடு மாறன்றே.

குதிரையின் மேலிடுதற்குரிய கல்லணையைப்
பெறுதற்குத், தகுதியில்லாத நாயினிடத்து வைத்த
விருப்பத்தால், அதன்மேலிட்டால் அக்கல்லணையின்
பெறுமை கெடுதலேயன்றி அதனால் நாய்க்கு ஒரு
பயனுமின்றி இட்டானுக்குப்பழிப்புண்டாதல்போலப்
பெரியார்பெறும் சிறப்பை, சிரியார்க்குச் செய்யின்
கெடுதலேயன்றி ஒருபயனுமின்றும், அன்றியும் சிறப்
புச்செய்தார்க்குப் பழிப்புமுண்டாம், என்பதாம்
எனவே. தகுதியுடைய மெய்யர்க்கு சிறப்புச்செய்
என்பதாம்.

பெரியாரென்பது, பண்படியால் வந்த பெயர்
தவிசு = குதிரை
சிறப்பு என்பது தொழிலாகுபெயர்

குமாரசாமித் தம்பிரான்.

உ
கணபதி துணை.

திருவாவடுதுறை
சிவப்பிரகாச தேசிகர்
கல்லிடபத்துக்குக் கடலையருத்திய
சரித்திரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகர்.

எப்போதகத்து நினைவார்க்கிடரில்லை
கைப்போதகத்தின் கழல்

நடராஜர் துதி.

சீருலவுஞ் செஞ்சடைபின் ருழமுயலகன் மீது
நின்றமன்றிற்

தாருலவு குழலுமையாள் கண்களிப்பவன்
பர்பவத்த கைதீர்ந்துய்யக்

காருலவு மிடறிலங் கக்கைவீசிக்
குஞ்சிதத்தாள் காட்டியாடும்

சீருலவுமாவடு தண்டுறை மருவு பரம்பொரு
ளைச்சிந்தைசெய்வாம்.

மாசிலாமணி துதி.

ஆசிலாத் தென்றுறை சைவரசடியின்முளைத்
தெழுந்தருள்ஞானத்

தேசலாவுங் கருணைச் சிவக்கொழுந்
தைப்பரபோகத் திரளையார்க்கும்

பேசொணச் சுகந்தரு முக்கட்கனியை
யன்பரின்பப் பெறுக்கிறோன்று

மாசிலா மணியினைக் கண்மணி குளிரக்கண்டு
வணங்கி வாழ்வாம்.

ஒப்பிலா முலையாள் துதி.

கற்புமிகுங் கருணையினுற் கவணியர்க்குப்பால்
சுரந்து கைலைவெற்பைச்

சுப்பிரமதர்க்கிப் பெருமேரு வைவளைத்துச்
தலைவர் பெருஞ் சூதைவென்று

செப்புநான் மறைக்கடங்கூப் பரவெளியை
மடுப்படுத்தித் திகழ்ந்துவாழு

மொப்பிலா முலையுபயத்தாட் கபயங்கூறி
மகிழ்ந்துளத்துள் வைப்பாம்.

திருமூலர்.   போகர்.   திருமாளிகைத்தேவர்-
நவகோடி சித்தர்.

சிவயோகம் போதின் கீழெண்ணில் பலபுக
மிருந்து செய்தாண்டுகோர்

நவமேவுசொற் றிருமந்திர முரைத்த மூலாடி
நயந்து போற்றி

தவமேவு போகர் பதந்தொழுது மாளிகைத்
தேவர்தாளிற் தாழ்ந்து

நவகோடி சித்தரடித் தாமரையெல்லாம்
வணங்கி நயந்து வாழ்வாம்

நமசிவாய மூர்த்தி.

மெய்கண்ட மரபினுண்மை மிகுசம்பிரதாயுமோங்கப்
பொய்கண்டு நீங்கிஞானப் போதிசேர் துறைசை
மேவி

யுய்கின்ற வளியீதென்றங் குயிர்கெல்லாம்
உபதேசங்கள்

செய்கின்ற நமசிவாயதேசிகன்திருத்தா போற்றி

அடியார் பெருமை.

யாவர்களேனும் மெந்தக் குலத்தினி லுதித்தாரேனும்
தேவர்கடேவு நாமஞ்சிவசிவ வென்றுபேசி
யாவலோடுருதி யேத்துமவர் திருவடிகள் போற்றி
மேவரு துறைச்சயன்பர் மெய்ப்பதந் தொழுதுய்வாமே

சிவனடியார்கள்மேவத் திருமடங் கட்டிவித்தே
யவர்களுக்கமுதுதாச முதலியவளித்துப் போற்றும்
தவமுளார் பெறும்பேர் யெம்மாற் சாற்றலாந்தகைமத்
புவனகோடிகளையெல்லாம் புரப்பவராவேயாமால். தன்று

நூல்.

நீர்வளம், நிலவளம், குடிவள முதலிய எவ்
வளங்களாலும் சிறந்து செழித்து இந்நாட்டிற்
கிணை எந்நாடு மொவ்வாதென்று பொன்ட்டாரும்
புகழும் பொற்பமைந்த சோழநாட்டுக்குத் திரு
முகம்போல விளங்கும் குட்பகோணத்திலே சைவ
வேளாண்செட்டிகள் மரபியிற்றிய மாதவத்தானே
தோன்றிய சிவப்பிரகாசர் சிவபக்தி, ஜீவகாருண்ணி
யம், பொறுமை, அன்பு, ஆசாரம், ஒழுக்கம்,

ஊக்கம், சாந்தம், சற்சனேய முத்தே நற்குணங்
களோடு உண்மையே பேசுவதும் உயர்த்தியே சொல்
வதும் பெரியோர்களைக் கண்டால் அன்போடும்
அச்சத்தோடும் எதிர்கொண்டு நெண்ணி வாய்த்து
வதுமாகிய நற்செய்கைகொண்டு ஏழுமையதிலேயே
இலக்கிய இலக்கணப்பயிற்சியுள்ளான் சாஸ்திராப்
பியாசமுடையோராய்மானுடப்பிறப்பினருமையும்
இது நீங்கு முன்னரே சற்குருவை அடைந்து
முத்தி வழிதேடவேண்டுமெனச் சிந்தித்துமூர்த்தி
தலந் தீர்த்த முறையாய்த் தொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தை சொலச்சற்குருவும் வாய்க்கும் என்ற
ஆப்த வசனத்தின் வண்ணம் புண்ணியஸ்தல
யாத்திரை செய்யப் புறப்பட்டனர்.

பின்னர் பல நாடுகளுக்குச் சென்று பற்பல
சிவஸ்தலங்களைக்கண்டு புண்ணிய தீர்த்தங்களில்
மூழ்கி சிவதரிசனஞ்செய்துகொண்டு ஆங்காங்குள்ள
பெரியோர்களையும் தரிசித்து இருளென இருந்து
ஆன்மஞான சம்பாஷணை செய்துகொண்டு சஞ்
சரிப்பராயினர்.

நவகோடி சித்தவாசபுரம், கோகழி, கோ
மூர்த்தி, அரசவனம், குருகுலவாசஸ்தலம் மென்
னும்முதலியதிருநாமங்களமைந்ததிருவாவடுதுறை

யென்னுஞ் சேஷத்திரத்தில் தங்கி மாசிலாமணி
 ஈசுவரையும் மற்றுமுளாரையும் தரிசித்துபின்னர்
 மெய்கண்ட பரம்பரையின் வழித்தோன்றலாகிய
 சைவ சித்தாந்த ஞான பர்னுவாக விளங்கும்
 நமச்சிவாயமூர்த்திகளைக்கண்டு தரிசனஞ்செய்து
 அஞ்சலியஸ்தராய் நிற்கும்போது தன்னை அறியாது
 கண்களினின்று ஆனந்த நீர் ஊற்று நீர் போற்
 சுரந்து சுரந்து விழுந்து விழுந்து மார்பினிடத்து
 வண்டலாடவும், உடல்குழைந்து விதிர் விதித்துச்
 சிலிர்சிலிர்த்து, மயிர்க்குச் செரிந்து என்டுநெக்கு
 விட்டுருகியும், மனங்கனிந்து கசிந்து கசிந்து நெகிழ்
 ந்த நெகிழ்ந்து படபட என்று பதறிப்பதறி உருகி
 உருகி ஆனந்த வெள்ளத்திலழுந்தி யழுந்திப்
 பரவசமாகியும், என்றும் தோன்றாத வண்ணம்
 அன்பும் ஆராமையும் அச்சமும் தோன்றுதலால்
 இதுதான் நம்மை அடிமைகொண்டருள எழுந்
 தருளிய ஞானசாரிய மூர்த்தமென்று கருதி,
 ஹரஹர என வாய்நீர் சுரந்து பாடி ஆடி நாக்
 குழறித்தழும் பேறியும், ஆனந்தக் கூத்தாடியும்
 கைகளைச் சிரசின்மேல்வைத்துக்கொண்டு அன்பே
 வடிவமாகிறிற்கும் அவரது அதிதீவிரசத்திரிபாதக்
 குறியைச் சுவாமிகள் திருவுள்ளத்தடைத்து
 கிருபாவீக்ஷணஞ்செய்து நமதருட் குருவின்
 திருவாக்ஷின்படி எய்திய பக்குவி இவன்

தானென்று தேறி உடனே ஞானவிதிமுறைப்படி சிவதருமணி என்னும் தீக்ஷைசெய்து அபிஷேகம் பண்ணி உண்மை நிலையையும் உபதேசித்தடிமை கொண்டு பதிபகபாசம் என்னும் திரிபதார்த்த உண்மை தேறுமாறு சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரங்களையும் உபதேசித்தருளினார்.

சீடராகிய சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் சாக்ஷாத் காரசவானுபவ நிலையை மௌன முத்திரையினால் குறிப்பாய் எடுத்தவிளக்க, நமச்சிவாயமூர்த்திகள் ஆனந்த பரவசமாய்த் தமது இரண்டு திருக்காங்களாலும் ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு இவ்வாதீனத்தை பரிபாலித்துவாக் கடவை என்று கட்டளையிட்டு சகசானுபவ நிமித்தம் குகையில் வசித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

சிவப்பிகாச சுவாமிகளும் குருவாஞ்ஞையின் வண்ணம் சிலகாலம் அங்கு ஆதீனமுறைமைப்படி அன்பர்களுக்குத் தீக்ஷானுக்கிரஞ்செய்துகொண்டிருந்து பின்னர்த் தமது பரமாசாரியராகிய உமாபதி சிவாசாரியரையும் நடராஜவள்ளாரையும் தரிசிக்கும், பேரவாக்கொண்டு திருக்கூட்டத்து அடியார்களோடும் பரம ஆகாசமென்னும் சிதம்பரத்தை அடைந்து, சிற்சபேசர் சந்நிதிமுன்

நின்ற ஹரஹர மகாதேவா! என் தந்தையே!
 என் தாயே! என் குருவே! என் தெய்வமே! என்
 குலதெய்வமே! என் உயிர் துணையே! என் அறி
 வுக்கறிவாக்கிய இறைவனே! தேவரீர் திருவடிப்
 புகழை அனந்தமாகிய வேதங்களுமறியாது
 விழித்துக்கொண்டு தேடித்தேடி இளைக்கின்றன
 என்றால், ஒன்றுக்கும் பற்றாதகிஞ்சிஞ்சுகைய
 அடியேன் எப்படி அறிந்து துதிப்பேன் என்று
 பேரன்போடு அஞ்சலியஸ்தராய் ஆனந்த பாவச
 மாய்த் தரிசித்து நிற்கும்போது நடராஜாது
 திருவருளால் தமது திருக்காதத்தில் திவ்யமாகிய
 ஒரு சிவலிங்கமெழுந்தருளியிருக்கக்கண்டு இது
 சிவபெருமான் கருணை எனக் கருதி உள்ளக்
 களிப்பினோடு பன்முறை பணிந்தெழுந்து அமல
 மூர்த்தியிடம் விடைபெற்று ஆலயத்தையரிதி
 னீங்கிக் கொற்றவன் குடிக்குச்சென்று முள்ளிச்
 செடிக்கு முத்தி கொடுத்த உமாபதி சிவாசாரிய
 சுவாமிகள் சந்நிதானமடைந்து தரிசனஞ்செய்து
 சிலநாள் அத் திருமடத்தில் வசித்திருந்து தம
 துள்ளத்தை ஆனந்த நடராஜபிரான் தரிசனத்
 துளதாய பேரன்பிழுக்க மற்றொருபால் குரு
 வாஞ்சை திருவாவடுதறைக்குகந்த, படர்ந்த அரசு
 விளங்கு நற்றலத்திற் புகுந்து சிவபெருமானைத்
 தரிசித்து ஆனந்தபாவசமாய் நடனமாடித்

தேவாரம்பாடித் திருக்கரத்தாற்றிருத்தாள
மொற்ற அத்திருக்கை சேப்புற்று வருத்தமுறு
வதைத் தயாநிதியாகிய எம்பெருமான் திருவுளத்
துணர்ந்து ஓர் திருத்தாளங் கொடுத்தருளப்
பெற்று உளக்களிப்போடு திருமடத்திலேமுந்
தருளியிருந்தனர்.

அக்காலத்தில் இராயவேலூரில் அரசுபுரிந்து
கொண்டிருந்த விருப்பாக்கிராயருடைய ஆஞ்ஞை
யினால் அதிகாரம்பெற்ற வைணவசமய ஒழுக்கம்
பூண்ட ஓர் வடுகன், நடுநாட்டின்கண் அதிகாரஞ்
செலுத்திக்கொண்டிருந்தனன். அவன் சிதம்பரஞ்
சென்று நடராஜாவுக்கு நடக்கும் நித்திய நைமித்
திக விபவங்களைக் கண்டு களிகூராது, புறச்சமயத்
தானாகிய வைணவனாதலால் மிகப் பொறுமை
கொண்டு அந்த நடேசராலய வருவாய்கள் அனைத்
தையும் கோவிந்தராஜப் பெருமான் பெயராற்
செய்து திருவாராதனம் திருவிழா முதலியவற்றை
விபவமாக நடாத்தினான்.

நடேசராலய நித்திய நைமித்தியச் செலவு
கள் குறைவு நேரவே தீக்ஷிதர்களும் சைவர்களும்
மற்றெத்தலத்தாரும் ஒன்றுகூடி அவ்வைணவனி
டஞ்சென்று பலவாறாக நியாயங்களை எடுத்துக்

கூறியுஞ் சிறிதும் செவி கொடாமையால் மனக் கவலைகொண்டு நித்தியகர்மானுஷ்டானம் ஆகாரம் நித்திரை முதலிய யாவும்ொளித்து வாட்டமுற்று இவ்விவரங்களைச் சைவசமய ஸ்தாபன சந்தா னசாரியராகிய திருவாவடுதுறை யாதீனத்துப் பண்டார சந்நிதிக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டார் கள்.

இதனை வினவிய சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் நிஷ்டாபரராய்எழுந்தருளியிருக்கின்ற தமதாசாரி யராகிய நமச்சிவாயமூர்த்திகளிடம் விண்ணப்பம் செய்தனர். அம்மாத்தியையானே நமது ஆன் மார்த்தமாயுள்ள நேசபெருமான் சந்நிதிக்கு இவ்வளவு தாழ்வு நேரிட்டிருப்பதைக் கேள்விப் பட்டும் சம்மாவிருப்பது சரியன்று. ஆதலால் அப்பா! சிவப்பிரகாச நீ உடனே சென்று இக் காரியத்தை எவ்விதத்திலாவது ஜயித்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று ஞானாசாரிய சுவாமிகளாகிய நமசிவாயமூர்த்தி ஆக்கினை கொடுத்தருளினர். அவ்வாக்கிணையை சிரமேற்கொண்டு திருக்கூட்டத் தம்பிரான்களோடு சிதம்பரத்திற் கெழுந்தருளி அவ்வைணவனாகிய அவ்வதிகாரியிடத்துச்சென்று முன்பின் வழக்கங்களை அனுபவ பூர்வமாக எடுத்துக்காட்டியும் கேளாமையால் வைணவர்

களுக்கும் தீக்ஷிதர்களுக்கும் பெரும் பேரார்
நேர்ந்தது நன்மை காணாமையால் தீக்ஷிதர்
முதலிய சைவசமயிகள் ஒன்றுகூடி இராயவேலூர்
க்குச்சென்று இராயருக்கிதனை அறிவித்து இச்
சிவத்துரோகியை நீக்குவித்தாலன்றி இத்துயர்
நீங்குவதில்லை எனத் தீர்மானித்தார்கள்.

அப்பொழுது சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் நாமே
அங்குச்சென்று, முடிவுசெய்துகொண்டு வருகின்
றோம் என்று பிரயாணஞ்செய்யத் தொடங்கினர்.

அன்று இரவில் நடேசபெருமான் தீக்ஷிதர்
கள் சொப்பனத்திற்குன்றி, “நம்முடைய சிவிகை
சத்திர, சாமர, ஆலவட்டம், இடபத்தடி முதலிய
சகல விருதுகளையும் கொடுத்துச் சிவப்பிரகாச
த்தை அனுப்பக் கடவீர்கள் ” என்று திருவாய்
மலர்ந்தருளி மறைந்தனர்

தீக்ஷிதர்கள் வைகரை எழுந்து நித்திய
கடனை முடித்துக்கொண்டு நடராஜரை தரிசித்து,
சொப்பனத்தில் கட்டளையிட்டவாறு, சிவிகை,
சத்திர, சாமராதி, சின்னங்களைக்கொண்டு சிவப்
பிரகாசரிடம் சென்று நடராஜபெருமான் கட்டளை
யிட்ட செய்தியையும் கூறி வைத்தனர்.

சுவாமிகள் அச்சங்கொண்டு சந்நியாசி ஆச்சி
ரமமுடைய நமக்கு இவைகள் ஏன் வேண்டும் என
மறுக்க நடராஜரது அருளிப்பாடாதலால் மறுப்
பது யுத்தமன்று எனக்கூறியது கேட்டு நடராஜ
ரது பரம காருண்ணிய திருவருள் செயல் அங்ங
னமாகில் தடுப்பது நன்றன்று என உடன்பட்டு
அவர்கள் வேண்டுகோளின்படி சிளிகையின்மீ
தெழுந்தருளித் திருக்கூட்டத்தோடும் அநேக சின்
னங்களோடும் ஆடம்பரமாக அவ்விடத்தினின்று
யெழுந்தருளி திருக்காளத்தி, திருக்காஞ்சி முத
லிய ஸ்தலதரிசனஞ்செய்துகொண்டு வேலூர்க்குச்
சென்றனர்.

சுவாமிகள் எழுந்தருளுவதை அங்குள்ள
தலவாசிகளாகிய சிவநேயர்கள் கேள்வியுற்று
எதிர்கொண்டு சென்று சுவாமிகள் நல்வரவினைப்
பணிவோடு வினாவினார்கள். தமதுள்ளக்குறிப்பைக்
கட்டளையிட்டருள அவர்கள் சுவாமி மந்திரியின்
சகாயமிருந்தால்தான் கருத்து முற்றுப்பெறும்.
ஆனால் மந்திரி கன்னடர், வீரசைவர், பத்தரிடத்
தன்புள்ளவர், இலிங்கணபத்தர் என்பது அவர்
பெயர். இலிங்க சம்பந்தமில்லாதவர்கள் யாரா
யிருப்பினும் இவர் முகாலோபனஞ்செய்கிறதில்லை
என்றனர்.

அது கேட்ட சுவாமிகள் இதற்கு யாது செய்யத்தக்கது என்று மயங்கிச் சிவாலய வழி பாட்டின் பொருட்டு பெரியோர்கள் எத்தனையோ வகையிற் புகுந்து நடாத்தியிருக்கின்றார்கள். ஆதலின் ஆன்மார்த்த சிவலிங்கப்பெருமானைச் சிறு பெட்டகத்துள் எழுந்தருளச்செய்து உத்தமாங்கமான சிரசின்மீது தரித்துச்செல்லலாமெனத் திருவுளத்து உணர்ந்துகொண்டிருக்கையில், அம்பலவாணர் அசரீரியாக “அங்ஙனமே புரிதி” என்று மும்முறை கட்டளையிட்டருளலும் சுவாமிகள் ஆனந்தபரவசமாய்ப் பணிந்தெழுந்து ஸ்நான னுஷ்டானம் பூஜைமுடித்துச் சிவலிங்கபெருமானைச் சிறு பெட்டகத்தெழுந்தருளப் பண்ணிச் சிரசின்மீது தரித்துக்கொண்டு திருக்கூட்டத்தாரோடு அரண்மனைக்குள் சென்று தமது வரவை தூதுவரைக்கொண்டு தெரிவித்தனர்.

அம்மந்திரியார் சுவாமிகளை எதிர் உற்று அழைத்து ஆசனம்கொடுத்து பாதபூசை முதலியனசெய்து நமஸ்கரித்து அடியேன் குடிசைக்கு எழுந்தருளிய காரணம் என்னென! என! சிதம்பரத்தில் வைணவன்செய்த தீய ஒழுங்கங்களை உரைத்தனர், அஃது கேட்ட மந்திரியார் உடனே ஏவ

லாளரை விட்டு சிவ அபராதம் செய்த அவ்வைண
வனை சிதம்பரத்தில் சென்று சிரச்சேதம் செய்
தும் நடராஜபெருமானுக்கு பூசை நைவேத்தியங்
கள் சரிவாநடத்தியும் பிரசாதமுங்கொண்டுவரும்
படி அவ் ஏவலாளர்க்கு ஆக்கினை பண்ணினன்.
அவ்வாறே அவ் ஏவலாளர்கள் செய்து தீக்ஷித
ரைக்கொண்டு பிரசாதம் கொடுக்கச்செய்து அப்
பிரசாதத்தை சுவாமிகள்வாங்கி தரித்துக்கொண்டு
மந்திரிக்கும் அழித்தனர் மந்திரியார் தரித்துக்
கொண்டு சந்தேஷத்தை அடைந்தனர்

இங்ஙனம் சிலநாள் அகன்றபின், திருவாவடு
துறை குருநாதன் தரிசனத்தின் பொருட்டு
செல்லுகின்றோம் என மந்திரியாருக்கு செப்பி
விட்டு பல சேஷத்திரங்களையும் தரிசனப்பண்ணிக்
கொண்டுவருங்கால் பொன்முகரி ஆற்றங்கரையில்
ஸ்நானம் செய்துகொண்டிருந்த மத்வ ஆச்சாரி
யாரை சந்தித்தனர். ஒருவர்க்கொருவர் இருமதங்
களைப்பற்றிய சித்தாந்தங்களில் போர் நடந்து
மாத்வர் தோற்று சுவாமிகளுக்கு அடிமைபூண்டு
தான் ஏறிக்கொண்டுவந்த சிவிகை முதலியசாமாங்
களை சுவாமிகளிடத்தில் ஒப்புவித்து சுவாமிகளிட
த்தில் பஞ்சாக்கா உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு
சென்றனர்.

பின்னர் சுவாமிகள் கொங்குநாட்டிலுள்ள திருச்செங்கோடென்னும் அர்த்தநாரீசுவரர் தரிசனத்தின்பொருட்டுச் சென்றனர். அப்பொழுது அத்தலத்தின் கண்ணுள்ள கேதாரி அய்யர் என்னும் ஓர் பிரமணருடைய சிஷ்யர்களில் சிலர் அக்ரகாரத்தின் வழியாக சூத்திரர் சிவிகையில் செல்லக்கூடாதென மறுத்தனர். சுவாமிகளோடு வந்த திருக்கூட்டத்தம்பிரான்கள் உடனே எத்தனையோ சிவஸ்தலங்களில் நடராஜபெருமானது ஆக்கினைப்பெற்றுசெல்லுகின்ற எங்களது ஆச்சாரிய சுவாமிகளை இங்ஙனம் செய்வது தகாதென மறுத்தனர் இதனைகண்ணுற்ற சுவாமிகள் தம் கூட்டத்தினரை கண்டித்து சந்நியாசிகளுக்கு சிவிகை, சாமரம், சத்திராதி ஆடம்பரங்கள் ஏற்றுக்கு! ஆனால்! சிவபிரானது அருளிப்பாட்டை மறுத்தற்கஞ்சி அன்றோ? இவற்றை ஒப்புக்கொள்ள நேர்ந்தது முன்னர் ஊர்ந்துசெல்லும்படி சிதம்பரத்தில் தீக்ஷிதரைக்கொண்டு பிரவேசித்த திருவருள் நடந்துசெல்லுமாறு கூட்டியது போலும் என இரங்கி எப்படிப்பட்ட பெரியோர்கள் ஆனாலும் பிராப்தகன்மத்தை அனுபவித்தே தொலைத்தல் வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு பாதுசாரியாய் நடந்தனர்.

பின்னர் இதனைக் கேள்வியுற்ற அந்நகர்வாசிகளாகிய சிவநேசர்கள் பலர் திடுக்கிட்டு ஓடிவந்து பார்த்தபோது விபூதி, ருத்தராஷ்டகாஷாய அலங்காரமும் நமசிவாயமூர்த்தியாகிய தன் குருநாதனுடைய திருநாமமாகிய பஞ்சாக்கரத்தினது உச்சரிப்பும், அடக்கம், ஒடுக்கம், அன்புநிறைந்த அடியார் கூட்டங்களை உடைய இப்பெரியாரை இறங்கிச் செல்லச் செய்த இக்கொடுமை சிவன் செயல்போலும் என தங்களுக்குள்ளே எண்ணிக் கொண்டு அச்சிவநேயர்களும் தரிசனத்தின் பொருட்டு சுவாமிகள் பின்னர் தாங்களுந் சென்றனர் சுவாமிகள் சிவதீர்த்தத்திலே சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அனுஷ்டானம் புரிந்தனர் திருக் கூட்டத்தாரும் அவ்வண்ணமே புரிந்து பண்ண மையுடன் தேவாரமோதிக்கொண்டு ஆலயத்துட் சென்றார்கள். இதனிடையே செல்லும்பொழுது திருக்கூட்டத்தவர்களிற் சிலரைத் தலவாசிகளாகிய சிவபத்திமான்கள் சுவாமிகள் யாரென விசாரித்தார்கள் திருவாவடுதுறைச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் என்ற மாத்திரை யானே முன்னர்ச் சுவாமிகளது பிரபாவங்களைக் கேட்டிருந்தவர்களாதலால் திடுக்கிட்டு மஹாத்மாவை இவ்வாறு அவமதித்தமையாதாகுமோ !

பக்தர்கள், சித்தர்கள், பாமஞானிகள் சித்தங் கலங்கிடத் தீவினையீண்டிடும், என்றவாறு என்ன திங்கு வினையுமோ? சருகுக்கிட்ட நெருப்புச்சந்தன மரத்தையும் சேர்த்துப் பிடித்ததுபோலத் துடுக்கர்கள் செய்தழுடுக்கு ஊருக்கே இடுக்கண் விளைக்குமோ தெரியவில்லையே எனத்தூன்புற்று, வழியிற்றடுத்தவர்களைப் பார்த்து ஐயன்மீர்! இவர்களைச் சாமானியர்களாக மதித்துவிட்டீர்கள்போலும், சிவபிரானது திருவருள் பூண்டவர்களாயிற்றே சிதம்பரத்திலே சிவலிங்கமும் திருவாவடுதறையிலே திருத்தாளமும் சிவபிரானே அனுக்கிரகிக் கப்பெற்றமையும், சிவிகைசத்திர சாமாங்கனெல்லாம் சிதம்பரேசர் திருவருளால் பெற்றுக்கொண்டமையும் கேள்விப்பட்டிலீர்களோ? நவகோடிசித்த வாசபுரமாகியமெய்கண்டசந்தானத்து திருவாவடுதறை ஆதினகுருவன்றோ இக்காலத்தில் சைவப் பயிர்வளர்ப்பவரன்றோ பாதசாரியாகசெய்துவிட்டோமென்று செருக்கடையாதீர்கள் என்றனர்

பின்னர் ஐயருடைய சிஷ்யர்கள் சைவப் பயிர்வளர்ப்பவர்கள் என்றீர்களே இவருடைய ஆதினமகிமையாது என்பாரை நோக்கி, திருக்கூட்டத்திலிருந்த ஓர் தம்பிரான் சுவாமிகள் எழுந்து இங்ஙனம் தம் ஆதினத்தினுடைய வலாறு கூறுவராயினர்.

திருக்கைலாச மலையிலே அருள் வடிவாகிய கல்லால மாநிழலிலே தக்ஷிணாமூர்த்தியாயெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ கண்டபரமசிவனார் சிவஞான போதப்பொருளை நந்தியெம்பெருமானுக்கு அருளிச் செய்ய அவர் மெய்ப்பொருள் தெளிந்து சனற்குமார முனிவருக்கு உபதேசித்தார். அவர் சத்திய ஞான தரிசனிகளுக்கு அருளிச்செய்தார், அவர் பாஞ்சோதி முனிவருக்கருளிச் செய்தார்.

பாஞ்சோதி மகாமுனிவர் திருக்கைலாயமலையினின்றும் தமிழ்நாட்டுக்கு எழுந்தருளித் திருவெண்ணைய் நல்லூரில் அவதரித்தருளி இரண்டுபிராயத்திற்றானே மெய்யுணர்வின் முற்றுப்பேறுடைய ராய் எழுந்தருளியிருந்த சுவேதவனப் பெருமானென்னும் பிள்ளைத் திருநாமமுடைய மெய்கண்ட தேவர்பால் வந்து சிவஞானபோதத்தை நல்கி இதனை ஈண்டுள்ள ஆன்மாக்கள் உணர்ந்துயதற்பொருட்டு மொழிபெயர்த்துப் பொழிப்பு முறைக்க என்றருளியுபதேசித்தகன்டனார். அம்மெய்கண்ட தேவரும் திருத்துறை யூரிலே அவதரித்தருளிய ஆதிசைவரும் சகலாகம பண்டிதரென்னும் காரணப்பெயருடையவருமாகிய அருணாந்தி சிவாசாரியருக்கருளிச்செய்தனர்.

அவர் சிவஞானபோதத்துக்குவழி நூலாகச் சிவஞானசித்தியாரும், இருபாவீருபதும்செய்து திருப்பெண்ணாகடத்திலே பிராமண குலத்திலே அவதரித்தருளிப் மறைஞான சம்பந்த சிவாசாரியருக்கு உபதேசித்தனர். மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியர் தில்லைவாழ் அந்தணர்களில் ஒருவராகிய உமாபதி சிவாசாரியாருக்கு உபதேசித்தருளினர். உமாபதி சிவாசாரியார் வடமொழியிற் பெளஷ்க ராகமத்துக்கு வியாக்கியானத்தையும், தமிழிலே புடைநூலாகிய சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றிப் பஃரெடை, கொடிக் கவி, நெஞ்ச விடுநூது, உண்மைநெறிவிளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம், என்னும் சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரங்களையும், கோயிற் புராணம் திருத்தொண்டர், புராணசாரம், திருமுறை, கண்டபுராணம், திருப்பதிக் கோவை முதலிய பிரபந்தங்களையுஞ் செய்தருளினர்.

அன்றியும் நடராஜபெருமானால் அருளிச் செய்யப்பட்ட திருமுகம் :—

அடியார்க்கெளியன் சிற்றம்பலவன் கொற்றங் குடியார்க்கெழுதிய கைச்சீட்டு-படியின்மிசை பெற்றான் சாம்பானுக்குப் பேதமறத்தீக்கை முத்திகொடுக்க முறை [செய்து

என்னும் திருமுகத்தை பெற்றும் சாம்பாறு
 க்கு முத்தியுங் கொடுத்தருளினர். பின் அப்
 பெற்றான் சாம்பாறுடைய மனைவியும் அரசன்
 முதலாயினோருங்காண அதனுண்மையை வெளிப்
 படுத்தி அவர்கள் ஐயத்தை ஒழித்தற்பொருட்டுத்
 தம்முடைய ஆன்மார்த்த பூஜைகொண்டருளிய
 சிவபிரான் ஆடியருளிய தீர்த்தத்தினால் வளர்ந்து
 பரிபக்குவமடைந்துள்ள முள்ளிச்செடிக்கு முத்தி
 கொடுத்தருளினர். சிதம்பர புராணத்து வழித்
 தாக அருளிச்செய்யப்பட்ட கோயிற் புராணம்
 அரங்கேற்றப்படாது பேடகத்துள் இருந்த
 பெழுது சபாநாயகர் தில்லைவாழந்தணர்களுக்குச்
 சொப்பனத்திற்கேன்றி “நாம் கொற்றவன் குடி
 உமாபதி சிவாசாரியருடைய பேடகத்துள் இருக்
 கின்றோம்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.
 அதனைத் தில்லை வாழந்தணர்கள் உமாபதி சிவா
 சாரியாருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய அவர் கோயிற்
 புராணத்தைச் சபாநாயகர் சந்நிதியில் விரைவாக
 அரங்கேற்றியருளினார். உமாபதி சிவாசாரியரி
 டத்தே அனுக்கிரகம் பெற்ற அருணமச்சிவாய
 தேசிகர் நவகோடி சித்தவாசபுரம் என்னும் திரு
 நாமமுடைய திருவாவடுதூறையில் எழுந்தருளி
 யிருந்த சித்தர் சிவப்பிரகாச தேசிகருக்கு உபதே
 சித்தருளினார்.

அவர் சோழமண்டத்திலே உள்ள மூவலூரிலே வேலாண்டெட்டி மரபிலே அவதரித்த நமச்சிவாயமூர்த்தி என்றவருக்கு உபதேசித்தார். அந்த சத்தினி பாதமுடைய குருமூர்த்தியாகிய நமச்சிவாயமூர்த்தியால் உபதேசிக்கப்பட்டவரே இப்பொழுது எழுந்தருளியிருக்கும் சிவப்பிரகாச தேசிகர் என்பார். என்ற மாத்திரையானே மெய்நடுக்குற்று அங்குள்ள சிவநேயர்கள் எல்லாம் கண்ணில் நீர் சொரிந்து மனம் பதைப்புக் கொண்டார்கள்.

பின்னர் கேதாரி ஐயரும் அவர் சீடர்களும் இதனைக்கேட்டுசிறுநகைகொண்டு இத்தன்மையான மகத்துவம் பொருந்திய ஆதீன புருஷர் ஆனால் இதோ சுவாமி சந்திரதானத்திலிருக்கிற கல்இடபம் எழுந்து கடலை உண்ணச்செய்வாரா? செய்தாலன்றோ மஹானென்று கொள்ளலாம் என்றார்கள். அப்படிச்செய்தால் யாதுசெய்துகொள்ளுகிறீர்கள் என்றார்கள் அடிமையாகிறோம் என்றார்கள். இதனைக்கேட்ட சுவாமிகள் திருக்கூட்டத்தினரும் தல அடியார்களும் வருந்தி ஈசுவர கிருபை பெற்றவர்கள் இக்காரியத்தைச் செய்விப்பது பெரிதன்று. எலும்பு பெண்ணாகவில்லையா? முதலைபுண்ட மதலை மூன்றாண்டின் பின்வா

வில்லையா? என்று மறுமொழிகூறி சிவப்பிரகாச சுவாமிகளது பாதத்திற் பணிந்து இந்தக் 'கல் இடபம் கடலையுண்ணச் செய்தல்வேண்டும்' என்று மிகுந்த பணிவோடு கேட்டுக்கொண்டார்கள் யார் நம்மைப்புகழ்ந்தாலென்ன! இகழ்ந்தாலென்ன இவ் வித பரீகைகாட்டி எந்தக்காரியத்தை முடித்துக் கொள்ளல்வேண்டும், என்று மறுக்கவே யாவரும் அடியற்ற மாம்போல் விழுந்து, சுவாமி! சந்நிதா னத்திற்கு ஒன்றும் ஆகவேண்டியதில்லாவிடினும் அக்காலத்திலேதான் பரமேசுவர கிருபை விளங் கிற்று, இக்கலியில் ஒன்றும் நடவாதென்பாரும், சிவபிராணிதத்தும் சிவனடியா ிதத்தும் சிவாக மங்களிடத்தும் பற்றிலாத மூடமதியாளரும் பக்தி கொண்டு வழிபாடுயற்றி நற்கதிபெற்றுய் யத்தகும் பிற நலத்தைக்கருதிக் கருணை கூர்ந்து ஆவசியகம் செய்தருளல்வேண்டுமெனப் பன் முறை வேண்டுதலும் சிறிது மனசினகினவராய்த் திருருளிருக்குமேல் அவ்வண்ணம் அர்தநாரீச வரரை வேண்டுமோம்.

வில்லார் பொதுச்சபையின் வித்தகா நீயுமுனங் கல்லாளைக் கிக்கருததிக் காட்டியவுன்— வல்லாண்மை கட்டுரையேயாகி லிந்தக்கல்லேறெழி இக்கடலை இட்டவர் முன்றினச் செய்யே

கட்டுரை = உண்மை.

என்னும் இவ்வெண்பாவை திருவாய் மலர்ந்
தருளிய மாத்திரையானே சந்நிதானத்திலிருந்த
திரு நந்தி தேவர் ஊங்காரமிட்டு வாலை நிமிர்த்தி
காலை நீட்டி எழுந்து முன்வைத்த கடலை முழுமை
யும் புசித்து நிர்ப்ப இத்தெய்வீகத்தைக்கண்ட
யாவரும் விபப்புற்று ஹா ஹா சிவ சிவ சப்தம்
புரிந்து அஞ்சலியஸ்தராய் ஆரவாரித்து மகிழ்ந்
தார்கள்.

கேதாரி ஐயரும் மற்றும் அவர் சிஷ்யர்களும்
அச்சம்கொண்டு நடுநடுங்கி அங்கு ஸ்ரீ அர்த்தநாரீச
வர தரிசனம் செய்திருக்கும் சுவாமிகள் பாதத்
தில் தீர்க்க தண்டம் சமர்ப்பித்து அடியேங்கள்
விளைத்த பெருங் குற்றங்களை மன்னித்து அடி
யேங்களை அடுமைகொண்டருளுதல் வேண்டும்
அடியேங்களை அடிமைகொண்டதற்கு சாக்ஷியாக
சுவாமிகள் இச்சிவிகையின்மீது முன்போலவே
எழுந்தருளல் வேண்டும் அவ்வாறின்றி பாத
சாரியாகச் செல்லின் சுவாமிகள் சந்நதியிலேயே
உயிர்விடுவோம் என்று அன்பினோடு பிரார்த்திக்க
அவர்கள் அன்பிற்கிரங்கி இதவும் கர்த்தரது
தூண்டுகோலாதலின் அங்ஙனமே சிவிகையின்
மீதெழுந்தருளியாவரும் துதிக்க நகர பிரதக்ஷணம்
புரிந்து கேதாரி ஐயர் மடத்தில் இரங்கி அவர்

களுக்கு சைவதீசைக் புரிந்து சிலநாள் அங்கிருந்து
 நின்றகோல நிமலராகிய உமை யொரு பாகரை
 தரிசித்துக்கொண்டு குருதரிசனம் செய்யக்ருதி
 திருவாவடுதுறைக்குச் செல்லு மார்க்கங்களில்
 ஜலத்தினால் பந்தங்கள் எரித்தும், குட்டரோடிக்கு
 நோயை தீர்த்தும், சோழவம்சத்தான் ஒருவனது
 பிரமஹத்தி தோஷத்தை நீக்கியும், தருக்கலைய
 நல்லூர் ஆதிசைவருடைய புத்திரன் விஷந்தீண்டி
 இரக்க மயானத்துக்கு கொண்டு செல்பவர்கள்
 அலறிச்செல்வதைக்கண்டு அப் பிரேதத்தை தம
 க்கு கொடுக்குப்படி வாங்கி விபூதி எடுத்துச் சிவ
 பெருமானை தியானித்து பிரேதத்தின் நெற்றியில்
 இட்டு ஞானக்கூத்தா என்ன, சுவாமி என்றெழும்
 அச்சிறுவனையும் அழைத்துக்கொண்டு திருவாவடு
 துறை நகர் சமீபத்த உடன் சினிகைவிட்டிறங்கி
 திருக்கூட்டத்தேடு கைசிரமேற்கொண்டு குரு
 நாதன் திருநாமத்தை உச்சரித்தும் ஹா ! ஹா !
 ஹா ! என்ற ஆரவாரத்தோடும் குருநாதனைக்கண்டு
 அஷ்டாங்கம் முதலிய பல நமஸ்காரங்களோடு
 தரிசித்து தான் சென்ற நாள் முதல் ஒவ்வொரு
 இடங்களில் நடந்த வைபவங்களை எடுத்துக்கூறி
 குருநாதன் இடத்தில் அளவுகடந்த அன்பினோடு
 நின்றுகொண்டிருந்தனர் குருநாதன் இருவென
 இருந்து ஞான நடராஜரது அருளினால் நின்மூல

மாக செய்த வைபவங்களைப்பற்றி யான் மிகவும்
சந்தோஷம் அடைந்தோம் எனக்கூறினர்.

பின்னர் சிவப்பிரகாசரை நோக்கி அப்பா
நடராஜரது ஆக்கினையினால் இலிங்கண பத்தரை
காணும் பொருட்டு எவ்விதம் சென்றனையோ
அவ்வித சமய சந்தான விருத்தி செய்துகொண்டு
எமது நடராஜபெருமானது திருவடி கலப்பில்
சேர்வாயாக என்று கூறுதலும் சுவாமிகள் ஆருத்
துயரம்கொண்டு இங்ஙனம் கூறியதற்கு காரணம்
யாதென திகைத்து நின்றலும் இக்குறிப்பினை
யறிந்த குருநாதனாகிய நமச்சிவாயமூர்த்தி, சிவப்
பிரகாச? குறிப்பினையாம் உணர்ந்தோம் அஞ்சற்க
சைவ சித்தாந்த மரபினை அனுசரித்தே நடராஜ
பெருமானும் நினக்கு ஆக்கினை இட்டருளினர்
அதுவும் நடராஜபெருமானது காரியார்த்தமாய்
இருத்தலினாலும் அவரது ஆக்கினையை மறுப்ப
தற்கு யாம் அஞ்சுவதாலும், நீ எம்மை அடைந்த
சைவசித்தாந்தி ஆவாய் மேலும் ஓர் காரணத்தின்
நிமித்தம் ஏற்பட்டதாதலின் யாம் நின் கொள்
கையை குற்றமாக கொள்ளவில்லை. ஆதலின்
நடராஜரது கிருபைக்கு பாத்திரனாகுவாய் என்று
கட்டினையிட்டருளலும் சுவாமிகள் குரு ஆக்கினை
நடராஜர் ஆக்கினை இது ஓர் திருநினையாடல்

போலும் என அளவுகடந்த சந்தோஷத்துடன் தானும் தன் மாணவர்களும் வழியிடையே பல சேஷத்திரங்களை தரிசித்துக்கொண்டு கும்பகோணத்தில் சார்பாயுள்ள நவலிங்க தீர்த்தக்கரையில் சில நாள் இருந்து தமது சிஷ்யராகிய ஞானக்கூத்தருக்கு தீட்சை, பூஜை, அபிஷேகாதிகள் செய்து தமக்கு அரசனால் திருவண்ணாமலையில் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட மடத்தில் இருக்கும்படி ஞானக்கூத்தரை அனுப்பி அச் சந்தானத்தை விர்த்தி செய்துகொண்டு வருவாய் என ஆக்ஞாபித்தனர் உடனே ஞானக்கூத்தர் அவ்வாறே சென்று அச் சந்தானத்தை விருத்திசெய்துகொண்டு வந்தனர்.

பின்னர் தாம் பட்டிகவரத்தை அடைந்துச் சிலநாள் இருந்து அஞ்சிலியஸ்தராய் சாக்ஷாத் ஆன்மார்த்தமாகிய நடராஜபெருமானை தரிசனம் செய்து நிற்கும்போது யாவரும் ஆச்சரியப்பட பூமி திடீரென வெடித்து ஒளிப்பிளம்பு தோன்றிற்று அப்பிளம்பில் இரண்டறக்கலந்தனர். அங்குள்ளார் யாவரும் கண்டு பேரானந்தம்முற்று பரவசமாயினர். சுபம் சுபம் சுபம்.

நமச்சிவாயமூர்த்தி திருவடி போற்றி.
சிவஞானமுனிவரன் திருவடி போற்றி.

உ

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் வாகனப் பெறுமை.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் ஆசாரியர்
களது வாகனம், பல்லக்கு யென்பதுவும்;
அதுவும், ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமானால் கொடுக்
கப்பட்ட தென்பதுவும்; வேறுருவரால்
கொடுக்கப்படவில்லை யென்பதுவும் இந்நூலி
னால் அறிந்து கொள்க

8A38

32

R65:31

உ

பக்கம் பிழை

திருத்தம்

பொது

பாற்று

காணு

பாற்றுரு

காணு

முகவுரை

3

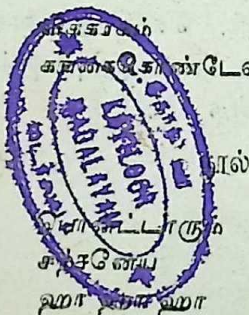
வினாக்கள்

விக்கிரகம்

4

கங்கைகொண்டேன்

கங்கைகொண்டேன்

8

பொன்னாட்டாரும்

பொன்னாட்டாரும்

9

சுற்றினேய

சுற்றினேய

28

ஹா ஹா ஹா

ஹா ஹா ஹா

